

ПАГОНЯ

РЭГІЯНАЛЬНЫ АГЛЯД: ГОРАДНЯ — ВІЛЬНЯ — БЕЛАСТОК

ЗАСНАВАНА ў 1920 г.

№ 4 (60)

28 студзеня — 3 лютага 1994 года

Кошт 100 рублёў

Сойм БНФ «Адраджэнне»

15 студзеня 1994 г. у Менску ў сядзібе БНФ адбыўся Сойм БНФ «Адраджэнне». У час паширанай соймавай канфэрэнцыі быў заслуханы даклад старшыні БНФ «Адраджэнне» Зянона Пазняка «Аб палітычнай суітваці і перавыбарчай перспектыве».

Палітычная і эканамічная суітваці ў Беларусі рэзка пагоршылася ў выніку эканамічнай вайны і ўмяшання контрразведкі з боку РССР ў справы суседніх сувэрэнных дзяржав.

Робіца стаўка на стварэнне рублёвай зоны, на манаполію пастаўкі нафты і газы, на навыгадныя для Беларусі ўмовы кірінгавых паставак, на розніцу цэн, на вярбоўку агэнтаў у ворганах КДБ, МУС і Вярхоўнага Савету, на прарасейскае лобі ў Саўміне, на выхаванне імпэрскай съядомасці, на ўядзенне двухмоўя і ўтварэнне канфэдэрациі. Вядзецца мэтанакіраваная праца з боку ўрада Кебіча і большасці Вярхоўнага Савету па ўключэнню Беларусі ў склад РССР. Робіца спробы поўнасцю ўзяць пад кантроль Вярхоўны Савет, міністэрства бяспекі і ўнутраных спраў і зьняць іх краўнікоў. Ідзе мэтанакіраваны развал эканомікі, каб спыніць прамысловасць Беларусі.

Адзінай дэмакратычнай сілай, якая можа спыніць развал і выратаваць незалежную Беларусь, якая ня можа памыляцца, — гэта Беларускі Народны Фронт і дэмакратычныя партыі й блёкі Беларусі. Мы павінны ўмацаваць свае структуры на ўсіх узроўнях, вызначыць сваіх кандыдатаў на будучыя выбары, вывучаць палітычную і эканамічную суітваці ў Беларусі і па месцы жыўэрства, падтрымліваць цесныя контакты з прадстаўнікамі бізнеса і прадстаўнікамі ўлады.

У гэтай крытычнай суітваці мы павінны выкryываць «прыхватизатарай» і карупцыянэрай і гаварыць, што злачынцы згодна рашэнням суда павінны сядзець у турме. Мы павінны прымушаць усімі сіламі ўлады навесьці парадак, патрабаваць ад улад, каб былі дадзены заданы КДБ і МУС на пакаранье злачынцаў згодна законам.

Мы павінны настойваць на ўядзені закону аб люстрацыях, згодна якому кампартыя павінна быць забаронена, да яна змагаецца супраць незалежнай Беларусі, а яе вышэйшыя краўнікі не павінны дапускацца да ўлады на працягу 5—10-гадовага тэрміну.

Выбары на Беларусі, рана ці позна, адбудуцца. Але яны будуть не дэмакратычнымі, паколькі няма новага дэмакратычнага закона аб іх. Тому асноўная наша задача — пераконваць выбаршчыкаў, што праграма БНФ і дэмакратычных партый — гэта ня толькі праграма рэформ, але і адзінае выйсце для пабудовы свабоднай, заможнай і квітнеючай дзяржавы Беларусь.

На Сойме была акрэслена палітыка і тактыка дзеяньня БНФ па падрыхтоўцы будучых выбараў.

Дэпутаты апазыцыі расказали аб сустрэчы з презідэнтам ЗША Білам Клінтанам, аў размове пры зачыненых дзвіярах і ў Курапатах.

Старшыня гарадзенскай Рады БНФ К. Жынь.

Адбыўся ўстаноўчы сход гарадзенскай раённай арганізацыі БНФ «Адраджэнне»

Днімі адбыўся ўстаноўчы сход Гарадзенскай раённай арганізацыі БНФ «Адраджэнне».

Уздел у сходзе прынялі прадстаўнікі трох суполак з вёсак Капцёўка, Граньдзічы й Рацічы, прысутнічалі сябры БНФ з іншых мясьцін Гарадзенскага раёна. На сходзе з уступным словам выступіў старшыня Гарадзенскай вабласной рады БНФ Мікола Баўсюк, старшыня раённай Рады ТБМ спадар I. Ф. Буднік, старшыня Капцёўскай суполкі БНФ сп. Віктар Ражко, таксама выступіў сп. Уладзімір Кісялевіч. Па выніках

сходу вызначана раённая Рада, старшынёй у якой абраны Уладзімір Кісялевіч, намеснікам — Віктар Ражко, скарbnікам — Уладзімір Дзымітрук. Былі распрацаваныя неабходныя дакументы дзеля регістрацыі, якія хутка будуть накіраваны ў райсовет Гарадзенскага раёна.

Жадаючыя далучыцца ці атрымаць пэўную інфармацыю аб дзейнасці Гарадзенскай раённай рады могуць звязацца да намесніка старшыні рады спадара Віктара Ражко па тэлефоне 915-320.

(Спадар).

Дзядзя Сыцёпа пакідае звалку

Яшчэ нядавна на гарадзенскай гарадзкай звалцы было чым пажыўвіца, таму тут было заўжды людна. Ахвочыя пакапацца ў адыхадах рабілі гэта не задарма, а з мэтай знайсці сабе сёе-то на будучыню й дзень надзённы. Часам съмецьцязнайці за знойдзеную «каштоўнасць» распачыналі бойку. Як сълед, заўжды перамагаў больш моцны.

Дзядзя Сыцёпа быў адным з тых, хто, дзякуючы моцным կулакам, меў першынство ў раскопках съмецьця. Ён дзяліў знаходкі паміж сваімі, вызначаў асабісту, што каму належыцца. Апошнім часам дзядзю Сыцёпу ня-

рэдка можна ўбачыць на вуліцах горада з вялікім мехам. Пры адной з такіх нечаканых сустрэч кар. «Пагоні» згадаў толькі адно пытаньне «цару звалкі»: «Чым выкліканы зъмена дыслакації?»

На жаль, капашыцца ў съмецьці стала невыгодна. Зъбяднелы народ і зъбяднелы прадпрыемствы зараз мала што выкідаюць. Раней за дзень на звалцы можна было знайсці дабра на тысячы, а зараз можна ўпустую працца пашыраць гэаграфію працы — абыходзіць шматлікія дваровыя завалы.

«Хто што ахоўвае, той тое й мае...»

Здаецца, Міхаіл Жванецкі меў рэацию, калі сцвярджаў гэта. Як пацверджаныне, ў Берасцейскай вабласной прокуратуре ў выкананыні знаходзіцца крымінальная справа на інспектараў мытні «Зарэчыца», пункта, праз які таварыня цягнікі ідуць з СНД на заход і назад. На «гарачым» тут папаліся троє мытнікаў, якія скралі з вагона 23 імпартныя плашчы.

На гэтым жа контрольным пункце памежнікамі было скрадзена 16 магнітрафону «Соні», некалькі кора-

буй абутку «Саламандра», 3 упакоўкі цыгарэт, 6 тэлевізараў «Філіпс», 12 лісіных шубаў (па 2 тысячи даляраў ЗША кожная), відэакамеры, відэамагнітрафон, моцныя напоі, адзеньне, цукар і іншыя тавары імпартнай вытворчасці.

Па інфармацыі, якая ёсьць, па гэтых спраўах праходзяцца каля шасці дзесяткаў чалавек, з якіх у съежкі толькі сямёра знаходзіліся ў съледчым ізалятары.

Г. ПЯТРОУ.

Больш за дваццаць гадоў працуе ў вёсцы Гудзевічы, што на Мастоўшчыне, гісторыка-этнаграфічны музэй. Наведальнікам музэю дэмантруеца разнастайная палітра вісковага жыцця беларусаў Прынёманья. Тут і ручная вышыўка, і падвойнае ткацтва, і драўляная атрыбутика вісковага быту.

НА ЗДЫМКУ: А. М. Белакоз — заснавальнік музэя — распавядае чарговай групе наведальнікаў аб славутых земляхах свайго краю.

Фатографаваў Б. МЕШЧАРАКОУ.

Да прадмесця Вашынгтону на заробкі

Яшчэ адзін гарадзенец неўзабаве пакіне Горадню з мэтай зарабіць і паспрабаваць свае сілы на амэрыканскім кантыненце.

На гэты раз ў далёке падарожжа наважыўся прадстаўнік нацыянальнай меншасці горада Юсуф Мірза Крыніцкі.

Будучы эмігрант распавёў кар. «Пагоні» ў прыватнай гутарцы так: «У мяне бліз Вашынгтону жыве цёця. Сёлета я быў у гасціх і, дзякуючы яе пратэкцыі, займаўся выкладаньнем рускай мовы і літаратуры ў рускіх сем'ях, дзе незадыліся на існаванье гістарычнай Радзімы.

За адзін ўрок мне плацілі 50 даляраў, у дадатак ленч і транспортныя расходы. Такія ўмовы працы мяне задавальняюць і я вырашыў паспрабаваць шчасціца на чужынне».

Помнік другой сусветнай — прытулак для бомжя

Як стала вядома рэдакцыі «Пагоні» ад кампетэнтных крыніц інфармацыі, праваахоўныя ворганы Горадні нядайна разскрэцілі прытулак мясцовых бяздомных у помніку Другой Сусветнай вайны — танку, што знаходзіцца на Савецкім пляцы ў Горадні.

Кажуць, што небарак выдала частае груканыне аднаго з люкав танку, якім яны карысталіся як уваходам.

Г. У.

ПАЛІТЫЧНАЯ СЦЭНА

Маскоўскі сцэнар нам не падыходзіць

Жыцьцё добрасумленных людзей становіца горшым амаль з кожным днём. Час ад часу на вуліцах, у працоўных калектывах успамінаюць выказаваныні аднага з кінагэрояў, дзе самым дрэнным пажаданнем было жыць на адну зарплату. Сапрэды, як выжыць, калі раней, атрымаўшы зарплату, можна было купіць 130 кг мяса, а цяпер, каб купіць столькі мясе, неабходна мець заробак у 1,5 мільёна «зайцоў». Як абараніць малазбяспечаных, калі пры такіх дзяржаўных падыходах іх становіца ўсё больш?

Таму я не могу маўчыць, спакойна глядзець, як адны становіца ўсё бядней, а другія багацеюць (на маю думку) за лік добрасумленнага люду, памяркоўнага беларускага народу?

Маё прадпрыемства — Гарадзенскае вытворчае аб'яднанне «Хімвалакно» — ліхаманкаў кідаеца ў розныя бакі з адным пытаннем — як выжыць, дзе атрымаўшы сырэвін, прадаць сваю прадукцыю? Якое знайсьці выйсце з непрадуманых пастаноў Саўміна, законаў Вярхоўнага Савета, не парушаючы юрыдычных норм, якія часцяком не адпавядаюць патрабаванням рэальнага жыцьця? І самае дзіўнае ў тым, што пры такім крызісе камуністычная большасць ВС не прыдумала нічога лепшага, як на тры дні заняцца абаронай сваіх паплечнікаў — былога першага сакратара ЦК КПБ В. Ціхіні?

Дык з кім Вы, на самой справе, Аляксандар Рыгоравіч, і каго Вы абараняеце? Інтарэсы народа й дзяржавы ці партыйнай намэнклатуры, якія ў сваіх лёзунгах і пастановах дэкларавала адно, а на самой справе рабіла другое — рабавала (і рабе!) народ. Памятаеце: «Мы говорим партия, а подразумеваем — Ленин» — говорым адно, аробім другое.

Аб тым, што Вы, народны дэпутат РБ Аляксандар Лукашэнка, выконваеце сацыяльныя заказ, я ўпэўніўся 12 кастрычніка мінулага года. Тады, завітаўшы ў Гарадню, Вы заявілі: «Датэрміновых выбараў Вярхоўнага Савета рабіць нельга».

Ці варта звярнуцца, успамінаючы й пра супадзенне Вашых думак і падыходаў з поглядамі Хазбулатава й Руцкога, да якіх Вы разам з іншымі, таксама беларусамі, яшчэ да кастрычніцкіх маскоўскіх крывавых падзеіў дэзділі за кансультациі?

На маю думку, памяркоўны беларускі народ ня хоча паўтору маскоўскага сцэнару на Беларусі. Нават тады, калі яго аўтарам будзе такі «барацьба», як Аляксандар Рыгоравіч Лукашэнка.

**З павагай I. ПАЛУБОК,
апаратчык Гарадзенскага ВА «Хімвалакно», дэпутат гарадзкага Савета.**

А інакш як злачынцамі перад летувіскім народам назваць нельга. Гэта яны давалі загады гусеніцамі танкаў давіць мірнае насельніцтва, дзяцей. Нельга не пагадзіцца з тым, што пісала 19 студзеня. «Комсомольская правда»: «Литва лікует: в вільнюсской Лукишской тюрьеце оказались наконец-то основные организаторы вильнюсского путча 1991 года — первый секретарь ЦК КПЛ М. Буракевич и его сподвижник Ю. Ермолавич. Им предъявлено обвинение — по статьям 62 и 105 литовского Уголовного кодекса — в том, что они руководили заговорщиками, хотели свергнуть законную власть, а также соучаствовали в умышленном убийстве людей».

«В некотором царстве, в некотором государстве»

Толькі й чуем са сродкаў інфармацый, што савет «народных абраңынікаў» таго ці іншага ўзору не пагадзіўся пазбавіць свайго калегу за брудныя справы дэпутацкай недатынкальнасці.

Адчушыты сваю безпакаранасць, насы дэпутаты разхрабрыліся так, што стравілі ўсялякае сумленне. Адзін на службовы леўкавік тараніць прахожых, другі — шляхам куличнага бою тлумачыць калгасынікам што па чым. Трэці — больш ніжэйшы рангам — старшыня гарадзкога савету невялічкага палескага гарадка — грабе пад сябе ўсё, што можна. Калі ж ворганы правасуддзя скопяць за руку такога «народнага служку», то як раз і распачынаеца ў Саветах вэрхал

аб імунітэце. Бароняць абраныя ўсенародна дэпутаты сваіх калегаў з высокіх трывубн як толькі могуць. Падлічаючы магчымыя страты, што панясе наша дзяржава ў выніку, калі правасуддзе пераможа.

Магчыма, я змаўчай бы, калі б такое адбывалася «в некотором царстве, в некотором государстве». Але ж гэта найбольш часцей сустракаецца ў нас. Выходзіць, калі ты атрымаў мандат народнага даверу, то табе дазволена забіваць, гвалціць, красыці, казаць лухту й за гэта — аніякай адказнасці. Цікава, хто й калі надзяліў гэтых людзей такімі правамі? І ці спытаўся законатворцы прывілеяў аб тым у нарада?

R. ПІЛЬНЫ.

вах нашых «абраңынікаў». Ясь усміхнуўся ў згадаў, што гэта цікавей мульцікаў, таму што «парлямент дадэпутаціўся і яму таксама трэба съпявяць калыханку».

**В. ГАЙДА,
сябра грамадзка-палітычнага
аб'яднання імя К. КАЛІНОЎСКАГА.**

Нашия вытокі

Усе мы выйшлі з «Паходні». Думаю, што большасць сяброў розных дэмакратычных рухаў і партый, існуючых сёння на Гарадзеншчыне, маглі б падпісацца пад гэтымі словамі. Менавіта «паходня» стала першай крыніцай, якія напітала далейшую адраджэнскую плынь. Першыя крокі «Паходні» былі вельмі складанымі. Людзі, адданные Беларусі, толькі пачыналі шукаць адзін аднаго, каб аб яднаца ца дзеля агульнай справы. У сіле была КПСС, пільна сачыў за грамадзянамі КДБ. Але прафэсару Ткачову разам з аднадумцамі ўдалося сабраць моцнае ядро сумленных і адданых Бацькаўшчыне людзей у гісторыка-культурны клуб «Паходня». Тут вучыліся адстойваць сваю думку, размаўляць з аўдыторыяй, канчатковы акрэслівіца свае пазыцыі. Памятаеце, ветэраны клуба, колькі людзей умішчала невялікая зала гарадзкога Дома культуры на пасяджэннях «Паходні». Колькі цікавых асоб выступала тут...

На жаль, час адбіўся й на жыцьці клуба. За апошнія гады ў Горадні ўтварылася шмат партый і рухаў, куды перайшлі многі пахаднянцы. Хтосьці па розных прычынах увогуле адышоў ад нацыянальнага руху, і «Паходня» у колькасных адносінах значна па-

менышлася. Трэба аддаць належнае тым, хто падтрымліваў клуб пры жыцьці апошні час. На іх рахунку цікавыя справы, сустрэчы, акцыі й г. д. Сёння на грамадзкую арэну ўстуپіла новая плынь хлопцай і дзяўчат, якія толькі-толькі пачынаюць асэнсуюваць: хто яны? Якія іх Бацькаўшчына? Дэмакратычны зруші канца 80-ых для іх — далёкая гісторыя. Хто дапаможа зрабіць першыя крокі? 1994 год абяцае быцце гарачым для Беларусі і ў палітычных адносінах. За кім пойдуть людзі? А ці мала пытанняў па гісторыі й культуры Беларусі?

Час насытей сабраца зноў усім разам. І тым, хто аддаў ніямаў сіл справе Адраджэння, і тым, хто жадае больш даведацца аб Бацькаўшчыне, нешта зрабіць для яе, набыць сабе новых знамёных і аднаўдумцаў. І вельмі хацелася б, каб менавіта «Паходня» зноў стала для ўсіх гэтых людзей другім домам, як і некалі.

Сябры гісторыка-культурнага клуба «Паходня» чакаюць неабыкавых да жыцьця Беларусі кожны першы тэрці чацвер на свае пасяджэнні ў памяшканні Гарадзенскага гарадзкога Дома культуры а 19-ай гадзіне.

Старшыня клуба «Паходня» Варанец Віктар.

Рублёвая зона — не панацэя ад нядзеяздольнасці ураду

Памятаеце сумна вядомыя пастановы Вярхоўнага Савета Беларусі аб падаткавай палітыцы нашай дзяржавы як да прыватных вытворчых структур, так і да дзяржаўных? Гэта пастановы, нібыта магутная помпа, высмоктвала амаль уесь прыбытак з касай прадпрыемстваў. Каб апраўдаць свае памылкі, «народныя абраңынікі» спасылаліся на страчаныя сувязі з рэспублікамі й рэгіёнамі былога СССР. Як панацэю для дзяржаўной эканомікі ўладнія прыдумалі рублёвую зону.

Пра «выгоды» для эканомікі рэспублікі карэспандэнту «Пагоні» распавядае камэрцыйны дырэктар зынешнегандлёвой фірмы «Інтэрсэрвіс» Сяргей Шагановіч:

— Каб разабрацца ў сучасных заходах нашага ураду на чале з прэм'ерам, неабходна сягнуць да вытоку стварэння СНД. Менавіта тыя людзі, што сабраліся ў Віскулях, і павінны былі закласці падмурак будучай фінансава-еканамічнай зоне, але з аваўязковай новай разылковай адзінкай. На жаль, кіраўнікі трох славянскіх рэспублік не змаглі праўльна зпрагнаваць будучыні свайго дзіцяці — СНД, і мала-памалу, на першы погляд, неблагая ідэя стравіла сваю надзеёнасць. Зараз, калі аналізују тыя пастановы й заявы, то разумею, што гэта была звычайная гульня адпаведных палітычных колаў Расея з надзеяй захаваньня сваіх гэапалітычных мэтаў на тэрыторыі суседніх краін. Эканомікай тут і не пахла.

— З ваших слоў вынікае, што недадрацоўкі ў Віскулях зараз выправяюць беларускі урад?

— Каб жа так. Наш Саўмін апынуўся самым нядзеяздольным ва ўмовах самастойнага разыўціцца эканомікі. Наўзамен усенароднай прыватызацыі распачалася намэнклатурная прыватызацыя. Непамерна разросшамуся апарату ураду для захавання прэстыжных пасад ля дзяржаўнай кіраўніцтвы й спатрэбліўся дадатковымі падаткамі. Калі ж, дзякуючы такой недальнабачнай палітыцы, на калені сталі ня толькі прыватнікі, але й дзяржпрадпрыемствы, урад адчуў, што за гэта прыйдзеца несцены адказнасць. Тому ў яго сценках інача з'явілася маланкаўе шуканне якога-кольківчы выйсціца.

— Няўко рублёвая зона — гэта

панацэя?

— Калі чую такія разважаныні, мне становіца съмешна, бо гэта нагадвае мне вядомыя пэрсанажы з байкі Крылова, дзе нехта апінуўся ў куце. Відавочна, што ў вялікім пралёце апінуўся Саўмін і Вярхоўны Савет Беларусі, а разам з ім і мы — народ.

— Гэта агульна, а што замінае вам быць у эйфары, напярэдадні падпісання дамоўкі?

— Дамова наўрад ці будзе падпісаны з карысцю для нашай дзяржавы. Скажыце, хто, які, кольківчы, гаспадар пагадзіцца за свой на вельмі багаты абедзены стол пасадзіць яшчэ некалькі нахлебнікаў?

— Скажам, што гэта расейская беларускі стол!

— На першы погляд, так. Але ў сваіх заявах абодва бакі выказваюць думкі, што сюды ў хуткім часе далучацца і іншыя. Бацькі, наш урад замест таго, каб вырашаць свае эканамічныя пытанні, траціц высілкі на нейкую сурагатную аднову былога СССР. Ці прымуць такое іншыя дзяржавы?

— Можа, наш урад выконвае чыльсць загад!

— Гэты загад завецца настальгія партнамэнклатуры па былой вяльможнасці.

Шкада, што ў нашага ўсходняга суседа палітычны амбіцыі заўжды перамагаюць над ідэяй дабрабыту. Таму й нам чакаць лепшага ад будучай рублёвой зоны няма сэнсу. Расея найперш у сваіх памеры аддае перавагу гэапалітыцы. А каб добра ўмацаваць свае пазыцыі, яна й выкручвае з Беларусі апошнія сілы. Рэзывічваць жа на танныя энергансціўныя съмешна, бо Расея разбазарыла свае бацькі і хутка з экспарцёра энергансціўнай стане імпартёрам.

— Тады дзе ж выйсце?

— Адно, што трэба зрабіць гэтым ураду, пакуль яго ўласны народ ня выкінуў з гісторыі — гэта стварыцца сваю фінансава-кредытную сістэму. Распрацаўваць ёй прэзыдэнтныя накірункі разыўціцца. Толькі ўласная валюта зможа зьберагчы нас ад поўнага заняпаду. Зразумейце, што нам, бізнесмэнам, лацвій рабіць бізнес, миючы такі дзяржаўны падмурок, як саве гроши. Тут неабмежавана простор для дзейнасці. Варыант жа з рублёвай зонай 1 да 3-х ці 1 да 1-го — гэта для ўсёй Беларусі бездан.

— Дзякую Вам, Сяргей, за шчырую гутарку.

**Размову вёў
Г. АСТРОУСКИ**

28 студзеня — 3 лютага 1994 года

ГРАМАДЗТВА

Мінімальная зарплата — сродак пахмельля

Вячаслаў Кебіч у час свайго сънежаньскага паходу па крамах хваліўся перад менчукамі, што павыслі мінімальну зарплату. «А многіе депутаты былі против, — дадаў ён, — но мы настоящі». На думку прэм'єра, людзі павінны быць удзячны ўраду, што станецца зарабляць у падтруда раза болей.

Аднак не пасыпелі атрыманцы нават аванс з новай зарплаты, як зноў пайшлі ў гору кошты. Сплатку на малочынныя прадукты й лекі, потым — на мяса, сала, каўбасы й на многае іншае. І новы віток інфляцыі зьвёў «усю ўрадавую дабаўку».

Хто памятае, якая мінімальная зарплата была год назад? Думаю, што далёка ня ўсе змогуць называць лічбу. Яна тады складала ўсяго трэх тысячаў рублёў. А потым паступова павялічвалася: 4,5 тысячи — ў красавіку, 6,600 — ў чэрвені, 9 тысячаў — у жніўні, 15 тысячаў — у кастрычніку і 20 тысячаў — у лістападзе.

А як жа павышаліся цэны? У студзені мінулага года, калі памер мінімальнай зарплаты павысіўся на 50 працэнтаў, то рост рознічных цэн і тарыфаў склаў 125 працэнтаў. Да ліпеня мінімальная зарплата вырасла ў 2 разы, а цэны — ў 5,11. У жніўні — адпаведна 3 і 6,29 разы, у кастрычніку — 5 і 8,56 разы, у лістападзе — 6,6 і 12,63 разы. Як бачым, цэны намнога хутчэй паднімаюцца.

Станіслаў Национальная банку Станіславу Багданкевічу выступіў супраць сістэмы павышэння мінімальнай зарплаты. Па яго словам, гэта дзеівае толькі новы віток інфляцыі. Галоўны банкір лічыць, што яна ў студзені вырасце на 80 працэнтаў. А гэта значыць, што грошовая дабаўка нам выйдзе бокам, і мы станем яшчэ больш беднымі. Парадокс? Але ж гэта так!

Дзе ж выйсьце? Станіславу Багданкевічу лічыць, што неабходна не павышаць мінімальну зарплату, а выплачваць ўсім аднолькавую кам-

пэнсацыю. Цяпер мінімальная зарплата вырасла на 10 тысяч рублёў. Лічба малая, але той, хто мае аклад 300 тысяч рублёў, атрымае дадаткова 150 тысяч. А гэта ўжо даволі вялікая лічба. І дадатковых грошай будзе выплачана шмат, што прывядзе да абясцэнвання беларускага рубля. Багданкевіч з'явіўся, што цэны паднімаюцца аднолькава і для бедных, і для багатых. Тому неабходна даплачваць ўсім аднолькава, скажам, па 10 тысяч, аднак яго ніхто ў Вярхоўным Савеце не падтрымёў.

Народны депутат Беларусі Аляксандар Сасноў называе павышэнне мінімальнай зарплаты сіндромам пахмельля. П'яныя прачынаеца рана і ў яго баліць галава. Ён ведае, калі вып'е, то зноў захочаеца і зноў будзе балеца галава. Але ж вельмі хочацца. І п'е. А з'яўтра зноў ўсё пачынаеца з галаўной болі. Так і з ростам мінімальнай зарплаты. Сасноў прапанаваў не павялічваць яе, а ісці ці шляхам індэксациі, улічваючы рост цэн і даходы кожнага. Калі хотебудзе зарабіць мільёны ў месець, то ён нічога дадаткова не атрымае. А бедныя, асабліва пэнсіянэры, інваліды і іншыя сацыяльнанезабароненныя катэгорыі насельніцтва будуць мець значную даплату. Індэксаванье таксама дапаможа ўтрымліваць інфляцыю, бо яна перашкодзіць выкідваць гроши ўсім, у каго яны ў дастатку.

Памятаеца, на сесіі Вярхоўнага Савета да мікрофона выйшаў Вячаслаў Кебіч і сказаў: усё гэта добра, але трэба пралічваць. Дык хто ж Саўміну, які зноў разбух ад чыноўнікам? Думаеца, што ва Урадзе нават не спрабавалі гэта рабіць, бо проста падняць мінімальную зарплату намнога лягчэй.

Але, відаць, цяперашнія павышэнне мінімальнай зарплаты будзе апошнім. Як бы не хацелася чыноўнікам ня думачь, але прыйдзеца, бо трэба ратавацца ад росту цэн і інфляцыі.

У. СЕМЯНЦОУ.

Шаноўная рэдакцыя!

Падзея, пра якую я хачу расказаць, на жаль, засталася па-за ўвагай нашае прэзы. І тым ня менш, хто б як ні ставіўся да гэтай падзеі, было б несправядліва замаўчаць яе, не пазнаміць з ёй чытакоў, якія маюць права на атрыманье разнастайнай інфармацыі.

Справа ўся ў тым, што сход, які адбыўся ў Пінску напачатку лістапада мінулага года, можа скалыхнуць уесь ветэранскі рух, які, на думку многіх ветэранаў, ужо даўно чакае кардынальных зменаў.

Група пінскіх ветэранаў вайны й працы вырашыла зыніцытаваць стварэнне ў сваім горадзе (а ў перспектыве — і на толькі) новай ветэранскай арганізацыі. Яны лічаць зусім натуральным наяўнасцю у грамадзстве розных поглядаў, аднак як могуць больш мірыца з тым, што існуючыя ветэранскае структуры ўесь час імкніцца гаварыць ад імя ўсіх ветэранаў і людзей сталага ўзросту, пры гэтым ўсё робіцца з артадакальных камуністычных пазыцый. Многія ветэраны абурнаны тым, што кіраўніцтва існуючых ветэранскае структур досыць часта выступае супраць дзяржаўнасці Беларусі, як сымболу, супраць дэмакратычных пераўтарэнняў у грамадзстве і супраць рэформаванья нашае эканомікі.

І вось на пачатак лістапада быў прызначаны арганізацыі сход новай ветэранскай арганізацыі — Аб'яднанье ветэранаў дэмакратычнай арыентацыі (АВДА). На сход, які адбыўся ў пінскай гарадзкой бібліятэцы, прыйшло больш за 70 чалавек. Аднак ён ледзь ня быў сарваны. На гэтым збор вырашылі прыйсці таксама і прадстаўнікі афіцыйнай ветэранскай арганізацыі Пінска, а таксама члены ВЛКСМ... Увесь час гэта група правакавала сабраўшыхся на бурныя ды-

скусіі, якія мелі на мэце звесці сход з наўмалчанага шляху па амерыканьню праекта Статута Пінскай гарадзкой арганізацыі АВДА. Урэшце — рэшт, зразумеўшы, што ветэраны, якія тут сабраліся, ня кінцуць свайго намеру па стварэнню новай ветэранскай арганізацыі ў горадзе, памянянна пракамунастычнае групоўка пад бурныя воллескі прысутных вымушана была пакінучы залю, пасылаючы праклённыя пагрозы іншадумцам. Пасыль гэтага працаў ўзялі пайшла спакойна ў канструктыўна. Прысутныя ўхвалілі статутныя дакументы, выбраўші праўлены АВДА, у склад якога ўвайшло 9 чалавек. Старшыней новай пінскай ветэранскай арганізацыі стаў былы рабочы «ЦЭЦ», ветэран працы сп. Н. Лагодзіч. У заяве кіраўніку АВДА быў сказан: «Нежадаем, каб, не спытаўшы нас, гаварылі ад нашага імя... Мы хочам пазыбеніць новага ўкараненіння ў наш быт і сувядомасць супрацьпрайнаў для грамадзства працы дыктата».

Асноўнымі накірункамі дзеянасці АВДА, згодна статуту, вызначаны наступныя:

- абарона правоў ветэранаў горада (членай АВДА);
- аказыянне матэрыяльнай і мэртвай дапамогі сябрам аб'яднання;
- адраджэнне духоўнасці, здаровых народных пачаткаў жыцця, такіх натуральных каштоўнасцяў, як сям'я, дом, добрасуседства, любоў да працы;
- правядзенне выхаваўчай работы з моладдю горада.

Сябрам АВДА можа быць любы чалавек, незалежна ад прафесіі, сацыяльнага становішча, нацыянальнай прыналежнасці, веравызнання, які дасягнуў ветэранскае ўзросту. Аднак сябровуства ў АВДА г. Пінска не сумяшчальнае з прапагандай таталітатаў, нацыянальнай і класавай варо-

Першы блін камяком

Адной з умоў для атрыманья Рэспублікай Беларусь крэдытаў ад Міжнароднага валютнага фонду з'яўляеца правядзенне прыватызацыі. Нарэшце ў Горадні пачала ўносіць у гэта свой уклад.

29 студзеня ў будынку гарыканкана ма ўпершыню праводзіўся продаж аб'ектаў камунальнай ўласнасці на конкурснай аснове, на якія былі выставлены цырульні й фотамайстэрні. Яго працэдура выглядала наступным чынам. Загадчык аддзела па прыватызацыі й раздзяржаўленню дзяржаўнай маёмастцы У. П. Чубатаровіч перад прысутнымі разрывай кансерты й зачытаву бізнес-планы пакупнікоў. Потым конкурсная камісія ў складзе 6 чалавек вызначала пераможцаў па крэтыдзе выканання ўмоў конкурсу (захаванье профілю прадпрыемстваў рабочых месц на пэрыяд арэнды), найбольш поўнае задавальненне патрабаў насельніцтва й больш высокая сума грошай, пропануемая за аб'ект.

На набыццё цырульні № 25 па вуліцы Болдзіна было пададзена дзяве залуки. За 5,050 мільёна рублёў яе набыла Інэза Тамара Міхайлаўна, якая з'біраеца з дапамогай дызайнера аформіць памяшканье ў сучасным стылі, стварыць масажны габінет і фітабар, праводзіць кансультацию з кісладзенамі па дагляданью за пазногіямі й валасамі, выкарystоўваць экалагічна-чыстыя прэpara-

ты. На цырульню № 26, што на бульвары № 60 град Кастрычніку, «паклалі вока» трэх чалавекі. Але перамагла Руднева Алена Віктораўна. У яе планах — стварэнне новых рабочых месц (мінімум 4), бясплатнае аказыянне паслуг інвалідам 1-ай і 2-ой груп, якія выклікалі майстру на дому, рамонт памяшкання, змена мэблі і абсталявання, арганізацыя гандля спадарожнымі таварамі, супрацоўніцтва з вучэльніяў бытавікі. Яна гатова была заплаціць на 500 тысяч больш, чым канкурсант, які пропануе большую суму. У выніку цырульня была набыта за 7 мільёнаў рублёў.

Уладальникам цырульні № 28 па вуліцы Брыкеля стала Аляксандра Алена Аляксандраўна, якая заплаціла за яе 2,350 мільёна рублёў і з'біраеца стварыць манікюрную залу, аказваць

спаслугі па рамонту гадзіннікаў і парасонамі таварамі. Але вялікае жаданне набыць цырульну выказаў яшчэ Мажэйка Аляксандар Антонавіч, якому конкурсная камісія дазволіла выказаць пропановы ў вуснай форме. Ён сказаў, што ім праведзены сход з членамі працоўнага калетыву, з якім знойдзена агульная мова, паведаміў, што жадае стварыць атэлье па пашыруванні разнастайных вырабаў з футра, павялічыць колкасць рабочых месц і амаль на палову зменіць цэны на паслугі. Калі ў камісіі ўзынікла пытанне, чаму ён не пералічыў залогавую суму, ён сказаў, што быў у камандыроўцы, але гатовы зараз жа зрабіць гэта. Потым у зале засталіся толькі члены камісіі, бо паміж імі пачаліся спрэчкі. Калі астатніх запрасілі заніць свае месцы, то паведамілі, што перамог А. Мажэйка. Але яго канкурант ня быў задаволены гэтым і сказаў, што гэта незаконна і ўзялі цырульну.

Пінскія ветэраны спадзяюцца, што іх ініцыятыва будзе падтрымана ў іншых месцах.

Р. С.: Для тых, хто хацець бы з'яўміцца са Статутам АВДА г. Пінска, падаём адрес: 224000 г. Берасць (Брэст), а/c 40, па якому дашліце канвэрт са зваротным адрам.

А. КРАШЭУСКИ.

ЗВАРОТ

арганізацыйнага камітэта па стварэнню альтэрнатыўнай арганізацыі ветэранаў Беларусі да ветэранаў г. Горадні й вобласці

Мы лічым, што існуючая арганізацыя ветэранаў Рэспублікі Беларусь, створаная яшчэ ў часы СССР камуністычнай партыяй дзеля ажыццяўлення яе палітычных мэтав, выступаючы ад імя ўсіх нас, паказала сябе ва ўсіх сваіх палітычных акцыях і, перш за ёсць, ў Вярхоўным Савеце як антыдзяржаўная, антыбеларуская арганізацыя, якая адстойвае ў сучасны момант інтарэсы бывой савецкай, партыйнай і ваеннаї намэнклатуры.

Мы лічым, што такая арганізацыя не павінна ўдзельнічаць у вырашэнні лёсу беларускага народа ў Вярхоўным Савеце Рэспублікі Беларусь.

Мы лічым, што структуры такой арганізацыі не павінны ўтрымлівацца за кошт дзяржавы, г. з. за кошт ўсіх народа.

Таму мы заклікаем ветэранаў вай-

ны, працы, Узброеных Сілаў, ахвяраў палітычных рэпресій горада Горадні й вобласці, якіх непакоіць свой лёс, лёс іх дарагіх нашчадкаў, лёс нашея Бацькаўшчыны, актыўна ўдзельнічаць у стварэнні альтэрнатыўнай сапраўднай ветэранскае арганізацыі.

Мы лічим, што такія арганізацыі ветэраны вырашалі самі. Гэтыя праблемы ветэраны вырашалі самі. Гэтыя праблемы на здольнасці вырашыць быўляя партыйныя функцыянеры, ім на замінаюць чужкія беды як простых ветэранаў, так і ўсіх беларускага народа.

Калі Вы жадаеце прыняць удзел у стварэнні нашай арганізацыі ці ўвайсці ў яе, просім з'яўляцца па телефоне 45-45-01 ад 10.00 да 17.00 кожны дзень, акрамя суботы і недзелі.

г. Горадня, 19.01.94 г.
Ветэранскі арганізацыйны камітэт.

28 студзеня — 3 лютага 1994 года

4

СУМЕЖЖА

Весткі з Летувы

Паміж Усходам і Захадам

Замест таго, каб стаць мастом паміж Усходам і Захадам, Летува пагражаете стаць мейсцам, якое да-водзіца аблінація. Цяпер на межах і мытнях цягнікі вымушаны прастойваць гадзінамі. Толькі ў сънежні мінулага года спазнілася больш за тысячу цягнікоў, што праяжджаюць праз тэрыторыю краіны. Праз Летуву ўжо больш ня ходзіць цягнік Масква-Беласток, з 1-га лютага гэтага года будуць аблінація яе цягнік Пецярбург-Берлін і Пецярбург-Варшава.

Прэзыдэнт Бразаўскас на сутрэчы з пасламі, акрэдytаванымі ў Летуве, заявіў, што хацеў бы, каб у палітычным сэнсе Летуву разглядалі як краіну Цэнтральную Эўропы. Падчас гэтае сустрэчы распавёў пра асноўныя дасягненыні й мэты зьнешніе палітыкі дзяржавы. Прыйярытэтным напрамкам было названа наладжванье ўзаемадносіна з бліжэйшымі суседзямі. Летува надзвычай зацікаўлена ў поспеху працэса дэмакратыі рынкаўых реформаў у Расеі, Беларусі, Украіне. Бяз гэтага, маўляў, немагчыма дасягніць уласнае бяспекі ў дабрабыту.

Замест зьліквідаванай групы дзеля пераговораў з Расеі ў Летуве створана група дзеля пераговораў з краінамі Садружнасці Незалежных Дзяржав.

Як вядома, кіраўніцтва НАТА пра-панавала альтэрнатыўны варыянт ін-тэграцыі — праграму «Партнёрства дзеля міру». Гэтая праграма пра-дугледжвае сумесныя вайсковыя ма-нэўры, аперацыі дзеля падтрымання міру, магчымасць кансультавацца падчас узынкненія непасрэдна паг-розы трэтыарыяльной цэльнасці, пал-ітычнай незалежнасці ці бяспечы. Кіраўніцтва Летувы пагадзілася з та-кой прапановай пры ўмове, што гэта будзе прыступкай дзеля поўнага ўва-ходжанья ў вайсковыя й палітычныя структуры НАТА. 27 студзеня А. Бра-зайскас сам наведае штаб-кватэрну Паўночна-атлантычнага саюзу, каб па-длісаць праграму «Партнёрства дзе-ля міру».

Тым часам у Летувіскай прэсе пачынаюць выказвацца сумненіні адносна мэтазгоднасці хуткага далу-чніні да НАТА — маўляў, гэта запат-рабуе каласальных сродкі і дзеля гэтага могуць быць патрачаны ўсе замежныя кредиты.

Летува, Латвія і Эстонія вырашылі стварыць сумесную вайсковую арганізацыю — Балтыцкі батальён міру. У яго складзе будзе 650 чалавек. Камандзіры й жаўнеры штогод будуць замяняцца на новых. У лютым месяцы гэтага года сумесныя вайско-вывя-мэнэўры пройдуць у Эстоніі, потым у ліпені — у Летуве, а ў каст-рычніку — у Латвіі.

За і супраць

Сэйм Летувіскай Рэспублікі прыняў закон, які дазваляе асобам ад 25 гадоў набываць, захоўваць, мець пры сабе агнястрэльную зброю — пісталет (рэ-валівер) калібр уя болей за 9 мм, гэта значыць, на высокай забойнай моцы. Дазвол на зброю будуць выдаваць мясцовыя камісарыяты пал-іцы. Паводле гэтага ж закону, асобы, якія незаконна набылі зброю, мусіць здаць яе да 1 красавіка бягучага года. Таму, хто самахоць зробіць гэта, ня будзе пагражаеть крымінальнай адказ-насці, наадварот — за здадзенія ар-сналы пра-дугледжана кампенсацыя.

Сэйм Летувіскай Рэспублікі адмыс-ловай папраўкай да закона аб пра-дугледжствах забараніў ствараць і ўтрымліваць казіно і іншыя дамы дзеля азартных гульняў.

Госьці ў Летуве

Паводле дадзеных Дэпартамэнту Статыстыкі пры ўрадзе Летувіскай Рэспублікі ў дзяржаўных і прыватных гатэлях Летувы й матэлях, турыстычных асяродках і кэмпінгах закватара-вана было ў трэцім квартале мінулага году 132 тысячи асоб, з іх 89 тысяч — чужаземцы.

Найбольшая колькасць гасцей была з СНД (43 тысячи). З Захаднім Эўропы было 19 тысяч, з Паўднёвай Эўропы — 8 тысяч, з Усходнім — 6 тысяч чалавек.

Новы закон

пачаў дзейнічаць у гэтым годзе. У выпадку съмерці грамадзяніна рэ-спублікі член яго сям'і або асоба, якая яго даглядала, атрымае дапамо-гу, роўную тром пражытальным міні-мумам.

У выпадку съмерці інваліда, пэнсія-нэра або члена сям'і, які атрымліваў сацыяльную дапамогу, сума гэта павя-лічыцца ў два разы.

Грашовая дапамога з бюджету самаўпраўленіння выплачваецца на працягу 24 гадзін ад моманту зъвяр-тання да іх.

Най... Най...

Найбольш папулярным палітыкам у мінулым годзе стаў прэзыдэнт Аль-гірдас Бразаўскас. Другое месца заняў лідар Саюза Айчыны (Летувіскія кансерваторы) Вітаутас Ланд-збергіс, трэцяе — намеснік старшыні Сойму Эгідзюс Бічкаўскас.

Найбольш важным здарэннем рэ-спандэнты лічаць візиты ў Летуву Яна Паўла II, вывад войск Расеі і ўвядзеніе сваёй валюты — літа.

Анкэтаванье правёў асяродак да-сьледзвання грамадзкай думкі «ВАЛМОРУС».

88 па ліку

Першая паштовая марка з сэрыі «Эўропа» выдадзена па ініцыятыве Эўрапейскага Саюза Пошт і Тэлеграфаў, у якую з мінулага года ўва-ходзіць і Летува. Гэтая міжнародная арганізацыя кожны год пропануе краінам съвету выданыне паштовых марак на акрэсленую тэму. У міну-лым годзе такай тэмай было сучаснае мастацтва.

На першай летувіскай марцы з гэ-тай сэрыі прадстаўлена карціна Антона Гудайціса «Стары майстар», выкананая ў 1939 годзе.

Тыраж маркі — паўмільёна па-сбонікаў, намінальная вартасць — 80 цэнтаў. Надрукавана яна ў маскоў-ской друкарні «Дзяржзнаку».

На працягу трох гадоў незалеж-насці Летува выдала ўжо 87 пашто-вых марак, марка з сэрыі «Эўропа» зъяўляеца 88 па ліку.

Аб 'ява

Пасольства Рэспублікі Беларусь у Летуве пераехала ў будынак па вул. П. Кліма, 8 (район вул. Чурлёнё).

Праезд ад вакзала тралейбусамі № 15, 16 да прыпынку Кауно, далей тралейбусамі № 4, 6, 11 да прыпынку Канарскага.

Праезд ад аэрапорту: аўтобусам № 2 да прыпынку Чурлёнё.

Праезд з цэнтра горада тралейбусамі № 4, 6, 11, аўтобусамі № 22 да прыпынку Канарскага.

Прыём грамадзян вядзеца што-дзённа, акрамя суботы, нядзелі й съвят. Па пытаннях грамадзянства і іншых: 10.00—13.00. Па пытаннях атрыманні віз (для грамадзян краін, з якімі існуе візавы рэжым): 15.00—16.00.

Тэлефоны: (0122) 65-08-71, (0122) 65-22-32 факс.

Паштовы адрес: Baltarusijos Respublikos Ambasada, P. Klimo 8, Vilnius 2009, Lietuvos Respublika.

Весткі з Польшчы

Сыймавая камісія па нацыянальных і этнічных меншасцях 19 студзеня гэтага года разглядала праект бюджету Міністэрства культуры й мастацтва на 1994 год у частцы, якая датычыць фінансаваньня дапамогі для культурных дзеяньняў меншасці.

На пасяджэнні была створана падкамісія па справах закону аб нацыянальных і этнічных меншасцях.

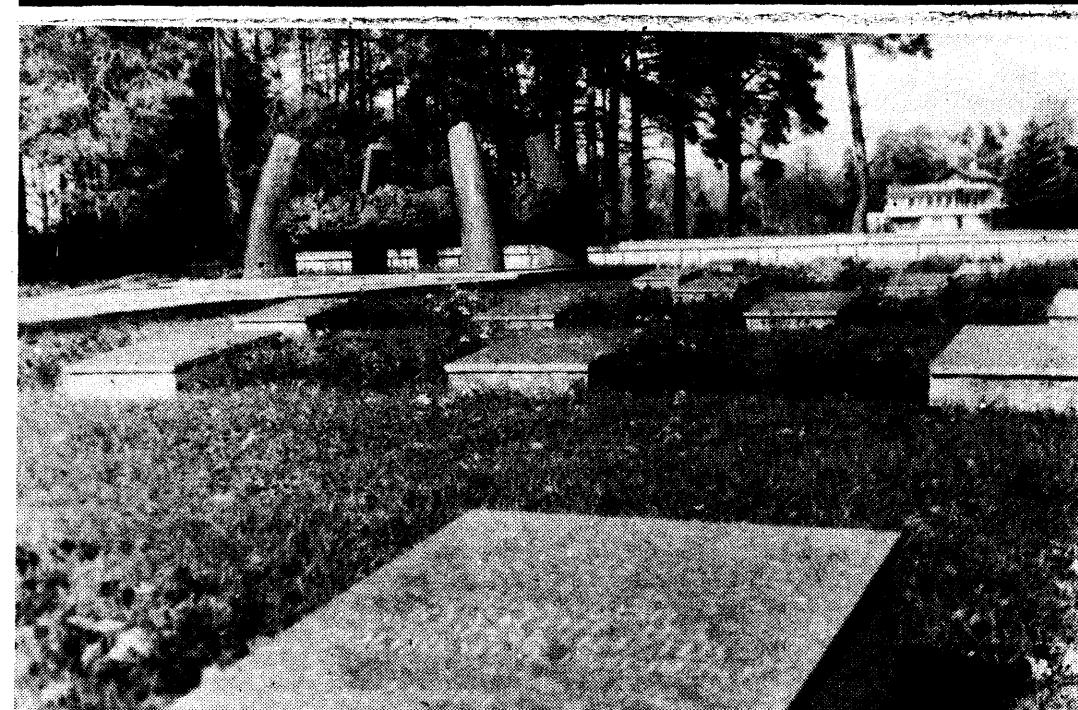
«Учога, сёньня ў заўтра ў Польска-летувіскіх адносінах», — гэта тэма нарады, якую ў Варшаве арганізаваў агульнопольскі клуб любіцеляў Летувы.

Некалькі дзесяткаў інтелектуалаў, парлямэнтарыяў, гісторыкаў абліяў, кітапісцаў сукунасць польска-летувіскіх адносін у супастаўленні сітуацыі на Эўрапейскім кантыненте.

Банкноты вартасцю: 100000, 500000 і 1 млн. нацыянальнага банка Польшчы маюцца ў бліжэйшы час быць заменены на новыя з дадатковымі вадзянымі знакамі. Зьнешне іх дасыгнуў 45 тысяч чалавек, што складае 14% ад агульнага ліку занятысці насельніцтва. Амаль палова безпрацоўных страціла ўжо права на грошовую дапамогу.

Вакальны ансамбль «Каліна» з вёскі Даши Ляшчэлеўскай гміны сьвяткаў 16-годдзе свайго існаваньня. Калектыв, які заснаваўся па ініцыятыве В. Міцэвіч і С. Кердалевіч, выконвае мясцовыя беларускія народныя песні. Юбілейную вечарыну сваёй прысутнасцю ўдастоіў I. Хадасевіч, віцэ-консул генэральнага консульства Рэспублікі Беларусь у Беластоку.

Па матэрыялах польскага друку.

Другеніцкія вайсковыя могілкі, дзе пахаваны воіны, загінуўшы пад час вызваленіння горада ад нямецкіх

Затрымка зарплаты

Упершыню за час інфляцыі на гарадзенскім вытворчым аб'яднанні «Гроднаэнэрга» затрымалі больш як на два тыдні выплату зарплаты.

Першапрычына тут ня ў нейкіх недапрацоўках бухгалтэрскіх, а ў непасыльдоўных разыліках прадпрыемстваў і ўстаноў Горадні з электрасеткамі.

Чатырохдзёнка —

ня выйсьце

Адразу ж пасля калідаў гарадзенскі завод «Радыёпрыбор» перайшоў на чатырохдзённы рэжым працы. Але ці выратуе завадчан такі крок? На думку інжынера па забесьпичэнні, чатырохдзёнка — ня выйсьце, бо заводу хранічна не хапае камплектуючыя. Яны ёсць у сумежнікай, але тая патрабуе папярэднюю

аплату.

На жаль, каса завода пустая. У той жа час сумежныя прадпрыемствы Расеі маюць запазыку перад гарадзенцамі ў некалькі соцені мільёнаў рублёў.

Падлік будзе строгі

Многія установы й прадпрыемствы Горадні апошнім часам началі забясьпечваць сябе лічыльнікамі электратраэнергіі.

«Нас прымусіла пайсьці на такі крок неабходнасць, бо гарадзенскія энергетыкі пры адсутнасці лічыльнікаў выстаўляюць непамерныя раункі на электраэнэргію», — згадаў кар. «Пагоні» гаспадарнік гарадзенскага НДУ «Белгіпрабуд» спадар Міхайла. — Сёлета мы ўстановілі лічыльнікі ў сваім піянэрлагеры й дзіцячым садку, на чарзе — будынак інстытуту».

Г. У.

28 студзеня — 3 лютага 1994 года

ГІСТОРЫЯ І СУЧАСНАСЦЬ

Трохразовы падатак

Пра разгромленыя партызанамі нямецкія гарнізонны ѹ час Другой Сусветной вайны напісаны шмат. На думку аўтара гэтых радкоў, тыя, хто пісаў пра партызанскі рух на Беларусі, занадта сціпіла крануліся тэмы забесьпячэнныя партызанамі харчам, віраткай і многім іншым. Сённяня газета «Пагоня» спрабуе зліквідаваць гэты прагал, прапануючы чытачам успаміны ўладальnika палескага хутара Калаварот Пятра Дварановіча.

— У першую ж зіму вайны па нашай акрузе пайшли чуткі, што пачалі па хатах хадзіць людзі, якія завуць сябе партызанамі. У час такіх візытаў няпрошаныя госьцы патрабуюць цеплыя рэчы — кожухі, ватовыя парткі, суконныя рэчы, бляізну. Да таго ж забіраюць сала, муку, цыбулю, бульбу. Пры адмове ўладальника аддаць нажытае добро людзі гэтая прымяняюць сілу. Весткі штодня прыходзілі самыя жудасныя. Сяляне цішком згадвалі, што той ці іншай ноччу былі абраўаныя такісьці вёскі. Каб захаваць сваё добро, віскоўцы пачалі хаваць нажытае. Часьцей за ўсё адвозілі ѹ патаемныя месцы ці закопвалі ѹ ямы. Тое самае зрабіў і я. Але доўга радавацца свайму спрту не давялося.

Неяк на прадвесні ѹ хату пастукалі, я згадаў, што не адчыню. З вуліцы адказалі, што адчыняць сілай дзіверы й тады мне не здабраваць. Жонка ѹ цесьць пачалі прасіць, каб я не ўпарціўся ѹ адчыніў. А то падпалаць хату, згарым разам з душамі, даводзілі хатнія.

У расчыненія дзіверы ўваліліся шасьцёра чалавек з вінтоўкамі, на шапках у іх наўскос красаваліся чырвоныя стужкі. Начыня госьцы не цэрымоніліся ѹ адразу ж запатрабавалі выпіку ѹ вячэру.

Жонка пачала завіхацца на кухні, а я палез у падпольле, каб прынесці штоф самагону.

Пад ёўшы, чырвонастужачнікі распачалі вобыск. Не знайшоўшы ѹ хаце чаго-кольвеці цікавага й каштоўнага, яны пачалі пагражаць. Я казаў, што я чалавек бедны і ѹ мяне няма нічога. Тады больш нахабны з партызанамі выцяў мяне шомпалам і згадаў, што ён ведае, што ѹ мяне ёсьць скураная сывітка й я павінен абавязкована ѿ аддаць яму. Я адмаўляўся, казаў, што прадаў скуранку на торжышчы за газу. Удары сыпаліся адзін за другім, дасталося ѹ жонцы. І я вымушаны быў здацца.

У схове, дзе была скураная сывітка, ляжала ячэ жончына «ясёнка», кашмыровыя хусткі, храмовыя боты і два сувоі палатні. Уесь гэты скарб партызанам забралі, ды ѹ яшчэ паглуміліся з маёй сям'і.

— Ці скардзіліся вы немцам?

— Якія скаргі. Паскардзішся, дык начу прыйдуць і заб'юць цябе самога ѹ тваю сям'ю. Такія выпадкі быў.

Да таго ж немцы ѹ самі зьбіралі падаткі ѹ выглядзе тых самых кожухоў, суконных рэчаў. У дзень — немцы, начу — партызаны, а потым яшчэ нейкія зъявіліся бульбашы. І ўсіх павінен быў абуць, апрануць і на карміці мірны селянін. Як бачыце, у час вайны з нас бралі патроены падатак. І хоць часу прайшло шмат, але ѹ да гэтага дня мне вярэздіць душу вось што: адкуль маглі ведаць рабаўнікі аб рэчах, якія мае той ці іншы гаспадар. Відаць, сярод віскоўцаў быў ѹ партызанам свае людзі.

P. S.: Друкуючы ўспаміны спадара пятра Дварановіча, мы не зьбіраліся абрэзіць тых, хто сумленна ваяваў. Проста хочацца, каб людзі ведалі ѹсе бакі няпростай і заблытаі гісторыі партызансага руху на Беларусі.

Размаўляў Г. АСТРОУСКИ.

Ад тых векапомных часоў беларусы раз-пораз папаўняюць польскі й расейскі этнасы

Кажуць, што для захавання нацыі мала адной мовы, культуры й гісторычных традыцый. Патрэбна яшчэ й свая — дзяржаўная вера ѹ Бога.

Напрацягу стагоддзяў Вуніяцкая царква на Беларусі выконвала гэтую пачэсную місію — ратавала беларусаў, іх душы ад бязпамяці.

Сённяня, калі адроджаная высілкамі сумленных беларусаў Вунія наноў пачала выконваць сваю галоўную місію, на саму зъяву вуніяцкай царквы з боку гээрархай праваслаўнай і каталіцкай дыясціры пасыпалася шмат папрокоў. Пра дзейнасць вуніяцкай суполкі ѹ Горадні кар. «Пагоні» распавёў актыўіст суполкі Вуніятаў спадар Мікола Воран.

«Для таго, каб мацавалася любая дзяржава, неабходна і свая дзяржаўная вера ва Усіхвішнія. Гэта падказвае ход гісторыі. Асабліва надзённа пытанье стаіць перад маладымі дзяржавамі. Мы ствараем незалежную Беларусь, і для маладой дзяржавы, як паветра, патрабуецца свая царква. Я сам праваслаўны, але калі паўстала такое пытанье, то патрыятызм, які захаваўся ѹ маёй душы, не дазволіў застасцца ѹ баку. Давялося парваць з праваслаўнай верай і прысьвяціць сябе іншай форме веры ѹ Бога, я маю на ўзве Вунію.

Для чаго я гэта зрабіў? Мне не дазваляе сумленне глядзець, як топчачца маё роднае, бацькоўскае.

Памятаю, калі раней прыходзіў да царквы й прасіў святара зрабіць споведзь на беларускай мове, то ў адказ чуў, што я прыйшоў у храм Расейскай праваслаўнай царквы. Адчываць сябе чужынцам у сваёй хаце

вельмі брыдка. Тым болей, што мае сябры-каталікі таксама скардзіліся на неадпаведнае стаўленне да беларускай мовы каталіцкіх святароў. Тут я ўсё ж вымушаны зрабіць удакладнейшыне. Касыцёл хоць і не прапагандаваў беларускай мовы, але й не патураў ваяўніча настроеным вернікам. Зусім іншае мы адчувалі з боку праваслаўнай суполкі.

Калі мы заявілі аб сваім намеры змагацца па закону за Базыльянскія кляштары, то праваслаўныя бабулькі ледзь было не пабіліся з намі падчас супрацьзаконнай перадачы нашай гістарычнай спадчыны на раҳунак пра-васлаўнай царквы.

— Ці можна лічыць Вашу барацьбу за Базыльянскія кляштары скончанай!

— Ні ў якім разе. Але дзейніцаць мы будзем па закону. Нядайна старшыня нашай вуніяцкай суполкі падаў ліст у гарвыканкам з просьбай аб ўектыўна разабрацца ѹ гісторыі. Калі й гэта не дапаможа, будзем зъвіртацца ѹ суд, апэляваць да міжнароднай супольнасці.

— Колкі зараз прыхільнікаў Вуніі ѹ Горадні?

— Актыўна ўдзельнічаюць у руху адраджэння Вуніі чалавек 50—70. На набажэнствы, якія, дарэчы, праходзяць у Гарадзенскім Доме культуры, прыходзіць таксама ня шмат людзей. Але я ўпэўнены, што з цігам часу нас будзе значна болей. У іншым выпадку, калі мы ня здолеем стварыць сваю дзяржаўную царкву й надалей будзем залежна ад палітычнай сітуацыі раз-пораз папаўняюць ці польскі, ці расейскі этнасы.

5 сінегня 1947 года мы, вучні сёмага класа Чарніхоўскай сярэдняй школы: я і мой сябар Шурык Клімашэўскі, цяпер Але́сь Іосіфавіч, выкладчык кафедры фізвыхавання Брасцкага пэдагігічнага ўніверсітэта, у гонар дня стаўлінскай канстытуцыі парэзалі партрэты вялікіх правадыроў: я — Сталіна, ён — Леніна.

Мікола ГРЫШАН.

ПОМСТА

Ня думаў, за гэта што будзе, кудысьці падзеяўся мой страх, як брытва рэзаў я грудзі, Акутая ўсе ѹ мэдалях. Ішоў я на помсту съядома За ўсіх: ад старых да малых — За родных, чужых, незнаемых — Закутых ім у кайданы.

Хоць вокал быў гімн — маленькі Я чуў стогн і звоны акоў: У муках быў розум, сумленне — Тыран піў нявінную кроў. Тады я адчуў: вецер волі Шугнүў з Варкуты ѹ Калыму — Тыран зведаў мукі і болі, Бясьсільле і гібелі адчуў.

ВЕРНАСЦЬ

Есьць на свеце краіна такая, Дзе лугі, нівы, рэкі і гай, А зямля, як малітва святая, Хоць да раны ёе прыкладай. Яе дзецы, народжаны ѹ горы, Праглі звацца спрадвеку людзьмі, Ды пад сонцам, нябесным прасторам

Сабе долі здабыць не маглі. Як мне люба, як сэрца кранае Усё, што ёсьць у мілым краі: Сонца, ранкам што ўходзіць над гаем, Колас жытны на роднай зямлі. І зямлю, дарагую, святую, Шчыра, верна люблю ўсё душой, З мілай ласкай яе я целую Так, я руки матулі сваёй.

МАРА

Чарнобыль, съмерці гэрб!

Чарнобыль!

Цябе, праклятага навек, Рахункам бацькаўскім асобы Плануе зынішчыць чалавек. Адным пущёўкі на круізы, Хто ўладай верхняю сагрэ, А ўсім астатнім даеш візы Прамым кірункам на той сьвет. Пасля цябе мы ўсё пакінем: Наша боль і радасць, гора, съмех, і промені сонца ѹ небе сінім, і ластавак, з-пад родных стрэх. А хто паліціцы нашы страты і колкі іх яшчэ нам мець? И з ўсіх вонкай пустых латаў Глядзець вякім будзе съмерць. Тлусццеюць з роскаши магнаты, ім ні па чым прагрэс, застой, А ў бабкі беднае Агаты Няма капейкі за душой. Усё абскублі. Эх, зладае! Ці прыйдзе час да нас калі, Што нашы спраўдзяцца надзеі! И зынкне поскудзь на зямлі?

На вадохрышча

Стала добраі традыцыяй гарадзенскіх праваслаўных вернікаў штогод у дзень, калі Сын Божы Ісус Хрыстос прыняў ад «Ян Хрысьціцеля» хрышчэнне ў рацэ Іардан, прыходзіць на бераг Нёмана, каб выкаранаць съвяты абрад.

Г. АСТРОУСКИ.

На здымку: съвятая працэсія падыходзіць да Нёмана. Абрад высьвечаны вады праводзіць айцец Уладзімір.

Фатаграфаваў У. УЛАДАСЕВІЧ.

Мячэць на беразе Нёмана

Як стала вядома рэдакцыі «Пагоні» ад актыўіста мусульманскай дыяспары Горадні Ю. Крыніцкага, суполка вернікаў-мусульман вырашыла адмовіцца будаваць свой храм бліз мястэчка Ласосна з мэтай не ствараць на Гарадзеншчыне этнічна-канфесійных непараразменіньняў.

З гэтай нагоды прыхільнікі Ісламу з'явіліся да ўладаў Горадні паспрыяць ў выдзяленні надзелу зямлі пад будаўніцтва мячэці ѹ іншым месцы горада. Гарвыканкам пазытыўна паставіўся да просьбы гарадзенскіх мусульманаў і выдзяліў кавалак зямлі бліз вёскі Солы, што непадалёк шпіталя ВА «Азот».

Г. У.

Гасьцям заўжды рады

Пасля літургіі, якую правёў мэтрапаліт Менскі й Слуцкі Філарэт падчас съвята ўвядзенія ў храм Прасвятой Багародзіцы, міністр замежных спраў Беларусі П. Краўчанка перадаў вернікам Міхайлаўскай царквы дзівие тысячи даляраў на аздабленне славутага берасцейскага храма — вядомага помніка дойлідства.

Гэтыя гроши ў час знаходжанія міністра ў Кліўлендзе ахвяраваў для Міхайлаўскай царквы беларус па паходжанью Анатоль Лук'янчик. Ён мае завод па вырабу кандыцыянераў для кватэр, яго не пакідае вялікае жаданне хоць раз паглядзець на гэтую сусветну вядомы помнік архітэктуры XV — XVI стагоддзя.

Пётр ЖЭБРАК.

28 студзеня — 3 лютага 1994 года

ДАСЬЛЕДАВАНЬНІ

В. ПАНУЦЭВІЧ

Горадзеншчына ў нацыянальным руху ў 1918—1919 гадох

1. Горадня — сталіца вызвольнага беларускага руху

Так як у мінуўшчыне, Горадня адигравала сваю ролю і ў пэрыяд самастанаўлення народаў ды ўзнайменення нашай дзяржаўнасці — Беларускай Народнай Рэспублікі. Найменна ў 1918—1919 гг. Горадня сталася сядзібай ураду БНР і Беларускага Міністра пры жамойцкай дзяржаве, і месцам тварэння сваіх збройных сілаў пасля таго, як скапітулявала Нямеччына і бальшавікі занялі бальшыню беларускай тэрыторыі з Менскам і Вільнем.

Горадня перад Першай Сусветнай Вайной была сталіцай Горадзенскай губерні, якая займала 34.060 квадр. вёрст з наступнымі паветамі: Горадзенскі, Берасцейскі, Беластоцкі, Бельскі, Ваўкаўскі, Кобрынскі, Пружанскі, Слонімскі і Сакольскі.

Перад вайной, пачынаючы ад 1913 году, царскі ўрад пабудаваў вакол Горадні 12 фортав і ваенных умацаваньняў, творачы з Горадні цвярдыню.

Немцы, заняўшы Горадню ў верасні 1915 году, горадзенская ўмацаваніні аднавілі ды разбудавалі, аднак на ў Горадні, але ў Беластоку ўтварылі «Мілітэрфэрвалтут «Бялісток-Гродно». Як у Горадні, так і яго ваколіцах стаяла многа нямецкага войска.

Немцы ад самага пачатку сваёй акупацыі Горадзеншчыны і іншых земляў Беларусі ніпрыхільна пастаўліся да справы аднаўлення беларускай дзяржаўнасці. Заняўшы беларускія землі, яны Сувальшчыну й Ломжу далучылі да Усходніх Прусіі, а на рэшце земляў установілі акупацыйную ўдалу «Обэр-Ост», якая абымала трох правінцыі: «Мілітэрфэрвалтунг Літаўэн», «Мілітэрфэрвалтунг Курлянд» і «Мілітэрфэрвалтунг Бялісток-Гродно». Да акругі «Літаўэн» (Літвы у знач. Жамойці) яны далучылі Вільню, Віленскі, Троцкі і Свянцянскі паветы.

У акруге «Курлянд» немцы ўлучылі Дзіўінск і беларускую Латгалію. З гэтых дзвівух акругаў яны меркавалі зрабіць нямецкія правінцыі ды засяліць шчыльна Немцамі. Акруга «Беласток-Горадня» мела быць у рэзэрве, як аб'ект гандлю ў перамоўках з Ресеяй або сепаратнымі мірамі. На ўсякі выпадак Немцы дапушчалі толькі беларуское школьніцтва, культурныя беларускія арганізацыі ды беларускую газету «Гоман», што выдавалася ў Вільні.

На тэрыторыі Горадзеншчыны пры

Немцах было 177 беларускіх школаў. Нямецкія пляны крыху зъмяніліся з далучэннем ЗША да Антанты ў 1917 г., асабліва пасля апублікацыі ведамых 14 пунктаў Вільсана аб самавызначэнні народаў (8.1.1918). Тады Немцы выракліся анексіі «Літвы» і «Курляндіі», а сталі падрыхтоўваць нібы ў духу «самавызначэння народаў» акругі «Літвы», «Курляндію» і «Украіну» як сваіх сатэлітаў.

Ажыццяўленнем гэтай нямецкай палітыкі адносна Жамойці («Літаўэн») быў імі організаваны 18 верасня 1917 г. з'езд прадстаўнікоў ад

арганізацыяў і адміністрацыйных управаў у Вільні дзеля ўстанаўлення жамойцкай нацыянальной рэпрэзэнтациі. На з'ездзе была выбраная «Краёвая Рада», па-жамойцку — «вальстыбэс Тарыба», або проста Тарыба, якая мела прадстаўляць перад Немцамі інтарэсы Жамойці.

11 сінтября 1917 г. Тарыба падпісала дэкларацыю аб утварэнні «Летувіскай» дзяржавы ў цеснай лучнасьці зь Нямеччынай пры супольнай ваенай, эканамічнай і мытнай сыстэмах. Межы гэтай «дзяржавы» спачатку аб'ймалі мяжы акругі «Літаўэн», г. зн. уключалі апрача Жамойці беларускую тэрыторыю: Вільню, Троцкі, Свянцянцы і Сувалкі.

Мірныя перамовы ў Берасці з бальшавікамі, а ў асаблівасці супра-

ціў Троцкага на адрыў Прывалтыкі ад Расеі ды ўмыснае зацягванье перамоваў савецкай дэлегацыі, заважылі на далейшых тэрыторыяльных пераменах коштам беларускіх земляў. Немцы не дапусцілі дэлегацыі БНР з д-р Цывіковічам на чале да ўзделу ў нарадах у Берасці, разглядаючы беларускую тэрыторию за аб'ект гандлю з бальшавікамі й новымі контрагентамі — Украінцамі і Жамойцамі.

Такім чынам, 8 лютага 1918 г. быў падпісаны ў Берасці сэпаратны мір з Украінай ды прызнаньне за ёй беларускага Палесься. Адначасова Немцы нанова далучылі да Пруссіі Сувалкі і Аўгустова, а ўзамен за гэта да жамойцкай дзяржавы далучылі беларускія землі: ўсю Віленскую губернію, усю Віленскую губ. і заходнія часткі Менскай. Такім падрдкам Заходняя Беларусь на заход ад лініі: Дзіўінск — Наваградак — Пінск — Берасцьце, лучыла ў жамойцкую дзяржаву.

Супраць гэтага нямецкага падзелу тэрыторыі Беларусі, замацаванага яшчэ сэпаратнымі мірамі з Расеяй З сакавіка 1918 г. ды прызнаньнем незалежнасці жамойцкай дзяржавы зь берасцейскімі граніцамі кайзэрам Вільгельмам (23 сакавіка 1918), Рада БНР выдала сваю пратэстайную грамату 9 сакавіка ды абвесьціла незалежнасць БНР 25 сакавіка 1918 г.

У чытача можа ўзынінчыць пытан'не, чаму Беларусы не тварылі свайго войска ды сілай не баранілі свае краіны перад захопнікамі?

Трэба перш за ўсё памятаць, што Беларусь у часе Першай Вайны была разъдзелена лініяй нямецка-расейскага фронту. Тут канцэнтраваліся мільённыя арміі варожых дзяржаваў, уведзены быў ваенны стан і ўсякія нацыянальныя рухі былі вайсковай уладай акупантам забаронены. Незалежна ад гэтага, насельніцтва было змабілізаванае ў расейскую армію, эвакуаванае, расцягнушанае прыфронтовымі работамі, а гаспадарчae жыцьцё зынішчанае. Не знайшлося ніводнай дзяржавы, якая была зацікаўлена аднаўленнем беларускай дзяржаўнасці. Інакш кажучы, Беларусь пайставала да свайго незалежнага жыцьця выключна сваімі собскімі ды моцнага падарванымі сіламі ўва ўмовах бадай што найцяжэйшых у пароўнанні з іншымі народамі. Нашыя суседзі: Жамойці, Латышы, Эстонцы, Украінцы і Палякі мелі сваіх моцных пратэктараў звонку, і дзякуючы гэтай пратэкцыі ім было куды лягчэй бараніцца.

(Працяг будзе).

75 гадоў таму

1 студзеня споўнілася 75 гадоў з дня заснавання Віленскай беларускай гімназіі, вучэльні, якая адиграла адметную ролю у станаўленні ў выхаванні нацыянальна-свядомай беларускай інтэлігенцыі, беларускай школы, навукі, шэрагу выдатных палітычных дзеячоў і змагароў за незалежнасць Беларусі. Час заснавання Віленской гімназіі — гэта час лёсаноснай барацьбы тытанаў беларускага Адраджэння за вольнасць беларускага народа, эпіцэнтр якой 75 гадоў назад перамясьціўся ў Горадню, дзе працавала рада БНР. Аб падзеях дэйно мінуўшых гадоў апавядае аўтар беларускага замежжа Вацлав Пануцэвіч у сваім артыкуле «Горадзеншчына ў нацыянальным руху ў 1918—1919 гадах», які быў надрукаваны ў газэце «Бацькаўшчына» (№ 3—10, жнівень 1964, Мюнхэн).

Некалькі слоў пра аўтара. Эмігрант ваенны часоў — перамешчаная асона, Вацлав Пануцэвіч здолеў пераехаць на сталую працу, уключыўшися ў беларускую нацыянальную жыцьцё Чыкага. Менавіта тут, ці не ў адзінным месцы Паўночнай Амэрыкі, аб'ядналіся розныя хвалі эмігрантаў, утварыўшы Беларуска-амэрыканскую нацыянальную раду. В. Пануцэвіч стаў сакратаром рады. Адначасова ён быў актыўным дзеячом Беларуска-амэрыканскага каталіцкага таварыства, нават яго віце-старшынёй, якое ўзнічала Станіслаў Грыневіч. У пачатку 60-х гадоў Вацлав Пануцэвіч выступіў як заснавальнік і кіраўнік выдавецкай Сыбрыны ў Чыкага, якая выдавала часопіс «Беларуская царква», шэраг

іншых беларускамоўных выданняў. Як бачна з прапаноўваемага уваже чытачу гэтага артыкула, В. Пануцэвіч цікавіўся і валодаў гісторычным матэрыялам. Яго пяру належыць такі буйны твор, як манаграфія «Жамойдзь і Літва», выдадзеная ў Чыкага ў 1953 г. У часы эміграцыі В. Пануцэвіч, нягледзячы на складанасць палітычнай становішча беларускай эміграцыі, застаяў верным «ідэі БНР» і «нават у канцы 60-х гадоў прыняў заходы аб арганізацыі Liri БНР у Чыкага. Пазней ён працаваў у Чыкагскім сэктары БНР.

Узгаданыя гісторычныя творы Вацлава Пануцэвіча, як і многіх іншых прадстаўнікоў беларускай дыяспary, застаюцца маладаступнымі сёньняшняму чытачу. Але, на шчасце, сярод замежных беларусаў ёсьць людзі, якія захавалі праз шмат гадоў выданні, якія ў свой час гуртавалі й падтрымлівалі іх у цяжкі і жорсткія гады на чужбіне. Адзін з такіх людзей — Міхась Махнach, які жыве ў штаце Ілінойс. Ніколі не адмаўляўся ад беларускай справы, актыўна супрацоўнічай як карэспандэнтам з замежным беларускім друкам. У мінульым годзе ён быў дэлегатам і з'езду беларусаў свету. Менавіта тут, ці не ў адзінным месцы Паўночнай Амэрыкі, аб'ядналіся розныя хвалі эмігрантаў, утварыўшы Беларуска-амэрыканскую замежжу паслявавенных гадоў. Шэраг матэрыялаў з гэтых выданняў будзе абавязкова перадрукаваны «Глагоніем». А пачаць гэту справу, відаць, мэтазгодна з матэрыялаў В. Пануцэвіча, што тычицца Горадні. Такой, якой яна была 75 гадоў назад.

А. МАЙСЯЕНАК,
старшыня Гарадзенскай краязнаўчай асацыяцыі, член прайлення фонда «Бацькаўшчына».

Мастакі любяць Горадню

20 студзеня ў Горадні ў Новым замку адкрылася першая ў гэтым годзе выставка. Яе аўтары — маладыя беларускія мастакі з Менску — Сяргей Сялецкі й Ганна Карапёва, аўбодва выпускнікі Беларускага тэатральна-мастакага інстытута. Выставка называецца «Палёт Навігатора».

Як з'явіўшыся на выступаўшых падчас адкрыцця, — яны прывезлі ў Горадню цалкам новае мастацтва, у якім шмат ідзе ад слова, у іх карцінах вызначаецца інтэлектуальнасць і начытанасць.

Сяргей і Ганна ўпершыню ў жыцьці наведалі Горадню ѹ вельмі ўдзячны лёсу, што іх першая сумесная выстава адкрылася менавіта ў нашым горадзе, дзе, як ім здаецца, жыве нешта вечнае. Увогуле, як ска-

зў С. Сялецкі: «Хацелася пачынаць свой шлях у мастацстве прыгожай таму мы выбралі Горадню». Дарэчы, у Сяргея ўжо быў выставы ў Польшчы, ЗША, а пасля Горадні ён зьбіраецца ў Нямеччыну. Для Ганны гэта першая па-сапраўднаму значная выставка, паколькі дагэтуль яна рабіла спробы толькі ў калектыўных. Напэўна таму адчувалася яе хваляваньне.

На жаль, у той дзень у Новым замку было на вельмі шматлюдна, аднак вельмі раю, шаноўныя гародзенцы й госьці нашага горада, наведаць выставу «Палёт Навігатора», на ёй прадстаўлена новае беларуское мастацтва.

М. К.

Фатаграфаваў А. УЛАДАСЕВІЧ.

28 студзеня — 3 лютага 1994 года

7

31, ПОНДЕЛЬНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

9.25. 21.35. Пад купалам сусвету. 9.35. 21.55. Пяць хвілін на жарты. 9.40. Угледзеца ў твар. 10.20. «Усе мы родам з дзяцінствам». 1. Эспубліканскі тэлевізійны фестываль. Частка 1-я. 11.35. Да 50-годдзя вызвалення Беларусі. 12.15. «Кілаўскія пачастунакі». Музычная праграма. 13.30. Навіны (з сурдаперакладам). 13.40. Ка-роткаметражныя фільмы. 14.40. Карабеуское паліванне. 15.40. Тэ-ле-бачанне — школе. Музыка. 16.10. Дзяцінцы парламент. 17.30. Дзённік Прынёманія. (Гр.). 17.45. «Над Нёмамі». Праграма на польскай мове. (Гр.). 18.40. Веснік гарсавета. (Гр.). 19.15. Тэледыялог. (Гр.). 20.25. Дарунак «Тэлесябіны». 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. Надвор. е. 22.00. Спартыўны тэлекур'ер. 22.20. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 22.25. НІКА. 22.40. Беларускі Гамлет.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

17.00. 20.00. 00.00. Новости. 17.25. Гол. 17.55. Документы и судьбы. 18.10. Премьера худ. тэлесериала «Мелочі жыція». 33-я серія. 18.40. Миніатюра. 18.55. Эксклюзіў. «Светлана — дочь Иосіфа...». Частка 2-я. 19.40. Спокойнія ночі, малышы. 20.45. Любові в галанткенім вектаре. 21.45. Тэатр+ТВ: Константын Райкін круізным планам. 22.35. Прэс-клуб представляет канал ілюзій. 23.45. Футбол. Міжнародны турнір. Кубок чэмпіонов содружества. 00.20. Прэс-экспрэс.

КАНАЛ «РОССІЯ»

6.00. 13.00. 19.00. 22.20. Вести. 6.20. Требуються... Требуються... 6.30. Формула-730. 7.00. Ваше право. 7.20. Время деловых людей. 7.30. Мульти-пульти. 8.00. Всемирные новости Эй-би-си. 8.30. Сорвенно скретно. 9.20. «Военное ретро». Концерт, посвященный освобождению Ленинграда от фашистской блокады. 10.30. 16.15. Новая линия. 11.00. Кинотеатр актера. В. Лановой. Худ. фильм «Павел Корчагин». 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. «Моз горячая». Худ. фильм. 14.40. Паралели. 14.55. Телегазета. 15.00. Бизнес в России. 15.30. Там-там-новости. 15.45. Уставы и младенца. 16.50. Спасение 911. 17.45. Русская виза. 18.15. Абракадабра. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Подробности. 19.40. «Невероятная краска». Худ. фильм. 20.40. В мире авто и мотоспорта. 21.15. Без ретуши. 22.40. Автомаг. 22.45. Звезды говорят. 22.50. Спортивная карусель. 22.55. Музыка крупным планом.

ПОЛЬША-І

13.15. Документальный фильм. 13.45. Программа для молодежи. 14.30. Школы в Европе. 14.50. Документальный фильм. 15.45. Поляки и власть. 16.05. Подпольная власть. 16.25. Лицо власти. 16.45. Лексикон демократии. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Программа для подростков. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телекспрэсс. 18.20. Квант. 18.40. Право и беспривилегии. 19.05. Комедийный сериал пр-ва США. 19.30. Документальный фильм. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Прямо из Бельгии. 21.20. Телетеатр. 23.15. Миниатюры. 23.20. Репортаж. 23.35. Гость музыкальной программы. 00.00. Новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.40. «Жызнь на прадкушы». Сериал пр-ва Италии. 02.20. Развлекательная программа.

ПОЛЬША-ІІ

12.00. Панorama. 12.05. Студия второй программы. 12.10. 7 дней польского спорта. 13.00. Документальный фильм. 14.00. Панorama. 14.05. «Сорокалетний — двадцать лет спустя». 15.00. «Пан Клекс в космосе». Фильм пр-ва Польши. 16.45. Приветствие. 17.00. Панorama. 17.05. Спортивная студия. 17.15. Польские композиторы. 17.40. Обзор кинохроники. 18.15. Польская кинохроника. 18.30. «Любовь и дипломатия». Сериал пр-ва Канады. 19.00. Панorama. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Документальный фильм. 21.00. «Молнии». Сериал пр-ва США. 21.20. Автохроника. 22.00. Панorama. 22.30. Спорт. 22.40. Репортеры двоек представляют. 23.00. «Перри Мэйсон». Фильм пр-ва США. 00.25. Марафон трезвости. 01.05. Панorama. 01.10. Ночь и стресс. 01.25. Музыка и здоровье. 01.45. «Молнии». Сериал пр-ва США. 02.05. Финал американского футбола.

1, ВТОРНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Раніца распублікі. 8.10. 21.35. Пад купалам сусвету. 8.20. 21.50. Надвор. е. 8.30. 21.45. Пяць хвілін на жарты. 8.35. «Анне Вескі». Фільм-канцэрт. 9.00. Тэле-бачанне — школе. Музыка. 9.30. Тэлеклуб «агу-агу». 9.50. «Гаустыя гульні». Інцыдэнсу. 10.30. «Усе мы родам з дзяцінствам!». І Распубліканскі тэлевізійны фестываль. Частка 2-я. 11.55. Студыя «Тэлесябіны». 12.55. Палесся міле да дзія... 13.30. Навіны (з сурдаперакладам). 13.40. 18.00. Дзя-лавая хроніка. 13.50. «Даіна». Маст. фільм. 15.20. Тэлебіржа. 15.30. «Нов і К»-топ-10. 16.30. Беларуская літаратурна. 16.55. Гаспадар. Адзіна рублевая зона: плюсы і мінусы. 17.40. Для шкілніцай. Скарбы беларускай гісторы. 18.10. Дзённік Прынёманія. (Гр.). 18.40. Тэледыялог. (Гр.). 19.00. Крымінальная хроніка. 19.15. Наша вадза даадзена улада! 20.05. «Мост». Культурана-асветніцкая программа. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 22.00. На сесіі Вярхонага Савета Распублікі Беларусь. Пасля заканчэння — «Ніхто, акрамя цябе». Тэлесерыя; Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 23.00. Панарама. 23.20. Спорт. 23.30. Тэлекур'ер. 24.00. Стадіон. 24.25. Дзённік. 25.00. Марафон трезвости. 01.05. Панorama. 01.10. Ночь и стресс. 01.25. Музыка и здоровье. 01.45. «Молнии». Сериал пр-ва США. 02.05. Фінал американского футбола.

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

8.00. Раніца распублікі. 8.10. 21.35. Пад купалам сусвету. 8.20. 21.50. Надвор. е. 8.30. 21.45. Пяць хвілін на жарты. 8.35. Фільм-канцэрт. 9.00. Тэле-бачанне — школе. Музыка. 9.30. Тэлеклуб «агу-агу». 9.50. «Гаустыя гульні». Інцыдэнсу. 10.30. «Усе мы родам з дзяцінствам!». І Распубліканскі тэлевізійны фестываль. Частка 2-я. 11.55. Студыя «Тэлесябіны». 12.55. Палесся міле да дзія... 13.30. Навіны (з сурдаперакладам). 13.40. 18.00. Дзя-лавая хроніка. 13.50. «Даіна». Маст. фільм. 15.20. Тэлебіржа. 15.30. «Нов і К»-топ-10. 16.30. Беларуская літаратурна. 16.55. Гаспадар. Адзіна рублевая зона: плюсы і мінусы. 17.40. Для шкілніцай. Скарбы беларускай гісторы. 18.10. Дзённік Прынёманія. (Гр.). 18.40. Тэледыялог. (Гр.). 19.00. Крымінальная хроніка. 19.15. Наша вадза даадзена улада! 20.05. «Мост». Культурана-асветніцкая программа. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 22.00. На сесіі Вярхонага Савета Распублікі Беларусь. Пасля заканчэння — «Ніхто, акрамя цябе». Тэлесерыя; Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 23.00. Панарама. 23.20. Спорт. 23.30. Тэлекур'ер. 24.00. Стадіон. 24.25. Дзённік. 25.00. Марафон трезвости. 01.05. Панorama. 01.10. Ночь и стресс. 01.25. Музыка и здоровье. 01.45. «Молнии». Сериал пр-ва США. 02.05. Фінал американского футбола.

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

8.00. Раніца распублікі. 8.10. 21.35. Пад купалам сусвету. 8.20. 21.50. Надвор. е. 8.30. 21.45. Пяць хвілін на жарты. 8.35. «Анне Вескі». Фільм-канцэрт. 9.00. Тэле-бачанне — школе. Музыка. 9.30. Тэлеклуб «агу-агу». 9.50. «Гаустыя гульні». Інцыдэнсу. 10.30. «Усе мы родам з дзяцінствам!». І Распубліканскі тэлевізійны фестываль. Частка 2-я. 11.55. Студыя «Тэлесябіны». 12.55. Палесся міле да дзія... 13.30. Навіны (з сурдаперакладам). 13.40. 18.00. Дзя-лавая хроніка. 13.50. «Даіна». Маст. фільм. 15.20. Тэлебіржа. 15.30. «Нов і К»-топ-10. 16.30. Беларуская літаратурна. 16.55. Гаспадар. Адзіна рублевая зона: плюсы і мінусы. 17.40. Для шкілніцай. Скарбы беларускай гісторы. 18.10. Дзённік Прынёманія. (Гр.). 18.40. Тэледыялог. (Гр.). 19.00. Крымінальная хроніка. 19.15. Наша вадза даадзена улада! 20.05. «Мост». Культурана-асветніцкая программа. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 22.00. На сесіі Вярхонага Савета Распублікі Беларусь. Пасля заканчэння — «Ніхто, акрамя цябе». Тэлесерыя; Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 23.00. Панарама. 23.20. Спорт. 23.30. Тэлекур'ер. 24.00. Стадіон. 24.25. Дзённік. 25.00. Марафон трезвости. 01.05. Панorama. 01.10. Ночь и стресс. 01.25. Музыка и здоровье. 01.45. «Молнии». Сериал пр-ва США. 02.05. Фінал американского футбола.

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

8.00. Раніца распублікі. 8.10. 21.35. Пад купалам сусвету. 8.20. 21.50. Надвор. е. 8.30. 21.45. Пяць хвілін на жарты. 8.35. «Анне Вескі». Фільм-канцэрт. 9.00. Тэле-бачанне — школе. Музыка. 9.30. Тэлеклуб «агу-агу». 9.50. «Гаустыя гульні». Інцыдэнсу. 10.30. «Усе мы родам з дзяцінствам!». І Распубліканскі тэлевізійны фестываль. Частка 2-я. 11.55. Студыя «Тэлесябіны». 12.55. Палесся міле да дзія... 13.30. Навіны (з сурдаперакладам). 13.40. 18.00. Дзя-лавая хроніка. 13.50. «Даіна». Маст. фільм. 15.20. Тэлебіржа. 15.30. «Нов і К»-топ-10. 16.30. Беларуская літаратурна. 16.55. Гаспадар. Адзіна рублевая зона: плюсы і мінусы. 17.40. Для шкілніцай. Скарбы беларускай гісторы. 18.10. Дзённік Прынёманія. (Гр.). 18.40. Тэледыялог. (Гр.). 19.00. Крымінальная хроніка. 19.15. Наша вадза даадзена улада! 20.05. «Мост». Культурана-асветніцкая программа. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 22.00. На сесіі Вярхонага Савета Распублікі Беларусь. Пасля заканчэння — «Ніхто, акрамя цябе». Тэлесерыя; Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 23.00. Панарама. 23.20. Спорт. 23.30. Тэлекур'ер. 24.00. Стадіон. 24.25. Дзённік. 25.00. Марафон трезвости. 01.05. Панorama. 01.10. Ночь и стресс. 01.25. Музыка и здоровье. 01.45. «Молнии». Сериал пр-ва США. 02.05. Фінал американского футбола.

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

8.00. Раніца распублікі. 8.10. 21.35. Пад купалам сусвету. 8.20. 21.50. Надвор. е. 8.30. 21.45. Пяць хвілін на жарты. 8.35. «Дыльтвісмент». Фільм-канцэрт. 9.00. Беларуская літаратурна. 9.25. «Ніхто, акрамя цябе». Тэлесерыя. 10.10. «Мастэр клон». 10.45. Песня брызьце з сабою. «Залатая ліра». 11.15. Песня брызьце з сабою. «Залатая ліра». 12.15. Новінкі. 13.30. Навіны (з сурдаперакладам). 13.40. «Цар Іван Грозны». Маст. фільм. 1-я і 2-я серы. 15.30. Мультфільмы. 16.20. Тэледыялог. 16.40. Відзіма-навіязьміца. 17.40. Закоў і землі. 18.25. Навіны (Гомель). 19.00. Дзённік Прынёманія. (Гр.). 19.10. «Градаўніца». Літаратурна-масцака праграма. (Гр.). 20.05. Дзяловая размова. 20.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 22.00. На сесіі Вярхонага Савета Распублікі Беларусь. Пасля заканчэння — «Ніхто, акрамя цябе». Тэлесерыя; Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 23.00. Панарама. 23.20. Спорт. 23.30. Тэлекур'ер. 24.00. Відзіма-навіязьміца. 24.25. Дзённік. 25.00. Марафон трезвости. 01.05. Відзіма-навіязьміца. 01.10. Ночь и стресс. 01.25. Музыка и здоровье. 01.45. «Молнии». Сериал пр-ва США. 02.05. Фінал американского футбола.

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

8.00. Раніца распублікі. 8.10. 21.35. Пад купалам сусвету. 8.20. 21.50. Надвор. е. 8.30. 21.45. Пяць хвілін на жарты. 8.35. «Дыльтвісмент». Фільм-канцэрт. 9.00. Беларуская літаратурна. 9.25. «Ніхто, акрамя цябе». Тэлесерыя. 10.10. «Мастэр клон». 10.45. Песня брызьце з сабою.

28 студзеня — 3 лютага 1994 года

АПОШНЯЯ СТАРОНКА

Я кахаю — значыцца жыву

Белая столь. Белая съены. Белая фіранкі. Белая халаты. Праз іголку, устаўленую ў вену, у маю кроў вельмі марудна ўліваецца прахалодная вадкасць. Па-медицынскаму — проста лекі. Па-моіму — выратаванне. І я, атэістка, дзякую Бога за шчасце жыць.

Боль адыйшоў, адступіў халодны ліпкі страх, і я нараджаюся нанова. Павольна, расцягваючы задавальненне, вяртаюся да сябе. Вось мae валасы, вочы, губы, руки... Вось мой Булгакаў. Мой тэрмас з шыпшынавым напоем. Мае новыя акуляры... Ручка... Чистыя аркушыкі паперы...

А зусім блізка (з бальнічнага вакна відаць) жывуць мае родныя людзі: мама, тата, мужык, сын, браты, племяннікі. Кожнага ўяўляю паасобку, і раптам разумею, што не магу: побач з адным узыніке другі, трэці... Проста яны не існуюць паасобку.

Я люблю іх бясконца. Яны любяць меня. Гэта мая сям'я. Я — яе неад'ёмная часцінка... І даражай гэтага ў мяне нічога на съвеце няма.

— Як вы? — зауважыўшы мой адсутнічаючы позірк, пытае прыгожая медсястра.

— Мне вельмі добра... Вельмі...

Яна здзіўлена паціскае плячыма і, яшчэ раз пераканаўшыся, што нічога ня здарылася, асьцярожна закрывае дзверы палаты.

Дзіўнае стварэнне — чалавек. Усё нечага прагне, шукае, незадаволены жыццём і сабой. Ніколі ня цэніць тое, што мае. Не беражэ любоў, блізкіх, не знаходзіць часу для дзяцей, прапальвае ўласнае здароўе і... сама жыцьцё. Усё гэта робіцца з комплексам віны і з упўненасцю, што ўсё яшчэ можна выправіць, што яшчэ хопіць часу і на пакаленне, і на рэблітацию, і на паўнацэннае жыцьцё.

А калі ня хопіць? А калі гэты твой дзень самы апошні? Заплюшы вочы... Уяві гэты жах — съвет без цябе... Усё тое ж сонца, дрэвы, птушкі... А цябе

няма. Няма...

Якім бы цяжкім і складаным не было жыцьцё — яно ўсё роўна лепей, чым съмерці і забыцьцё. Яно тваё... Гэта твой шанц.

Настануць іншыя часы — часы ўсеагульнага щасця, добра і справядлівасці. Толькі ў гэтым далёкім заўтра ўжо ня будзе месца для цябе. Тваё месца на гэтым съвеце сёняня. Жыві. Каб ніколі нікому яно не падалося пустым.

Я заходзіла ў розныя аддзяленыні бальніцы. Бачыла зынісіленых, стомленых жыцьцём старых, якія, як ніхто іншы, чапляліся за жыцьцё. Бачыла маладога чалавека, над якім павіс прысуд: «безнадзейны». Бачыла дзеята, знявеченых болем, апэрацыямі. І адчувала, што кожны з іх кідае выклік лёсу. Маленькая зачэпка, маленькі прагрэс — і няма месца для пэсімізму. Хворыя змагаюцца за здароўе, за вяртанне да яшчэ нядайна так надакучыўшых клопататай, да звычайнага жыцьця.

Бальніца — цэлы съвет. Съвет, дзе людзі дапамагаюць адзін аднаму. Навіны са зынешняга съвету нагадваюць пра войны, перавароты, злачынствы, палітычныя гульні. Але на фоне ўсеагульнага фізычнага болю не прыносяць такога няшчасця, як людзям здаровы. Тут большую ролю выкідаюць дрэнныя аналіз крыві або дрэнная кардыяграма сэрца.

Адзінока. Вельмі. Час спыняеца. Бязгучна плача бабуля: «Раней была ўсім патрабная, цяпер — нікому...» Імкнуся пераканыць яе ў зваротным. Але сама з цяжкасцю веру ў свае слова. Дарваўшыся да тэлефона, набіраю запаветны нумар. Так хочацца чуць галасы саброй, атрымліваць бясконцае пачыверджданье сваёй неабходнасці. На другім канцы проваду — вельмі заняты чалавек: «Ператэлефаную табе пазней...»

Я ведаю, што гэтага ня будзе. У яго, здаровага чалавека, шмат спраў і

уласных праблемаў. Яму ніколі не зразумець хворага, нічым, акрамя свайго болю й роздумаў, не занятага.

Не дай, Божа, яму апінуцца на бальнічным ложку.

«Съвет адным махам зьмяніць нельга. Таму я трэба марудна забіваць сябе з-за таго, што не атрымала сярэдняе заснаванне мэту. Гэта стварае комплекс вечнай нездаволенасці сабой...» — мой піхатэрраЗёт, хвалюючыся за маё фізычнае й маральнае здароўе, як заўсёды, імкнецца аблегчыць маё жыцьцё.

Але сёняня мне не патрэбны ўрач. Сёняня я здаровая. Сёняня я люблю ўсіх! Увесі съвет! Напэўна, варта хоць здрэдку губляць штосьці, каб пасправднаму цаніць... Шчаслівы чалавек павінен хоць аднойчы заглядваць у вочы бядзе, здаровы — хварэць, съты — галадаць. Інакш мы разлучымся спачувацца і цаніць щасльце, здароўе, дастатак.

Сёняня Новы год, і я пакідаю бальніцу. Напэўна, я занадта щасливая, бо тыя, хто мяне сустракаў, здзіўлена азіраюцца.

...Сынег, дрэвы, звязаючыя елкі ў вонкавых дамоў. Мой бацькоўскі дом — стары верны сябар. У калідоры водар хвоі і съвежых пірагоў. У куце пад ацяпляльнай батарэяй съпіць таўсьценны шэрсы кот.

Мы зноў усе разам, уся сям'я.

Як у дзяцінстве, засыпаючы, ставім пад нашу самую галоўную елку — бацькоўскую — свае боты, чаравікі, валёнкі. А раніцой, ледзь разывіднене, ляцім туды. І мы, і нашы дзеці лезем пад елку з заміраннем сэрца. У тое імгненьне ўсе вераць у казку. Малыя вішчаць ад захаплення, ахаем і мы! Наш любімы шчодры Дзед Мароз — матуля з татам — не забыліся ні пра кога.

Ала БІБІКАВА.

Пасябравалі.

Фатаграфаваў І. БАРЫСАЎ.

Беларусь

супраць Аўстрый

Скончыўся адборачны турнір чэмпіянату Эўропы па гандболу сярод мужчынскіх каманд. Месцы ў фінале атрымалі зборныя-пераможцы ў сваіх групах: Данія, Вэнгрыя, Швэцыя, Харватыя, Германія, Гішпанія і Рәсей, а таксама Партугалія (краіна-арганізатор). На чатыры вакантныя пулчёўкі прэтэндуюць 7 каманд, якія занялі другія месцы ў групах: Румынія, Славенія, Аўстрый, Беларусь, Францыя, Польшча, Чэхія. У Вене адбылася жэрэбьёўка дадатковага адборачнага этапа чэмпіянату. Яна вызначыла, што зборная Румыніі трапляе ў фінал аўтаматычна, а сапернікам зборнай Беларусі стала каманда Аўстрый. Першыя матчы будуть праведзены 1 і 2 сакавіка, паўторныя — 8 ці 9.

Д. А.

Чарговыя перамогі

Пасяпляхова праводзяць свае гульні на другім этапе адкрытага першынства Рәсей ў групе «Поўнач — Захад» беларускія хакейныя клубы «Нёман» з Горадні й «Хімік» з Наваполацку.

Дніамі на сваёй пляцоўцы гандзенцы дамагліся перамогі над адным з лідэрў групы Аленягорскім «Гарняком», лік гульні — 3:2, а новапалачане разгромілі з лікам 9:1 Санкт-Пецярбургскі «СКА-2».

Г. У.

12 лютага 1994 года а 10-й гадзіні ў вялікай зале Баранавіцкага гарвыканкама па вул. Савецкай, 79 адбудзеца рэгіянальны сэмінар рэспубліканскага фонду падтрымкі дэмакратычных рэформаў імя Льва Сапегі «Актуальная проблема рэформавання сістэмы Саветаў».

Запрашаючыя дэпутаты ўсіх узроўняў, навукоўцы, журналісты і ўсе зацікаўленыя асобы.

Гарадзенская вабласная Рада БНФ заклікае

У гэтым складаны й цяжкі для нашай Бацькаўшчыны, Беларусі час, калі ўладнія намэнклатурныя структуры раскрасдаюць і распрадаюць здабытак нашага народу, выступаючы супраць беларускай незалежнасці, мовы і культуры, усім, каму не абыякавы лёс нашай дзяржавы, трэба

аб'яднацца ў шырокім фронце, тады штандар Беларускага Народнага Фронту «Адраджэнне», уступайце ў БНФ!

Пішице на адрас: 230025, г. Горадня,

а/с 139. Тэлефануйце штодзень з 9.00 да 17.00 па телефоне 45-29-96.

Старшыня Рады БНФ «Адраджэнне».

Спадар М. БАУСЮК.

Спарт

на цэнтрах, ніжэй за рыначными, мес на продаж:

— бухгалтарскія калькуляцыі CITIZEN;

— тэлефоны, факсы PANASONIC;

— відэа- і аўдыёкасеты TDK;

— касавыя апараты SAM-SUNG

Аплата за безнайшыны разлік.

Тэлефон: г. Гродна 31-78-94

«ПАГОНЯ»

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ

Заснавальнік: культурна-асветніцкі фонд «Бацькаўшчына»

Адрас рэдакцыі: 230023, г. Горадня, вул.

Дамініканская,

Тэлефоны: 45-29-96, 45-41-83.

Газета выдаецца штотыдзень па пятніцах.

Індэкс 63124. Ліцэнзія № 465.

Фотанабор, афсэтны друк.

Гарадзенская вабласная ўзбуйненая друккарня: 230003, г. Горадня, вул. Паліграфіст, 4.

Падпісаны да друку 27.1.94 г.

Тыраж 3922 экз. Зак. 335

Будзе музэй на рэйках

На гэты раз вечарам у нядзелю ахвярай пяцёркі «Фантамасаў» стаў шапак МП «Гном» па вул. Ажэшкі ў Горадні, у які злачынцы узварвалі ў масках з пісталетамі, забралі трох кайстры замежных цыгарэтава, жвачак, 35 тысяч рублёў і з гэтымі «трафеямі» ад'ехалі на замежным легкавіку.

На гэты раз вечарам у нядзелю ахвярай пяцёркі «Фантамасаў» стаў шапак МП «Гном» па вул. Ажэшкі ў Горадні, у які злачынцы узварвалі ў масках з пісталетамі, забралі трох кайстры замежных цыгарэтава, жвачак, 35 тысяч рублёў і з гэтымі «трафеямі» ад'ехалі на замежном легкавіку.

Яго экспанатамі стануць як «піянэры» чыгункі, пачынаючы з канца XIX